१०५

पर्वतनारदौ काण्वौ। पवमानः सोमः। उष्णिक्।

तं वः सखायो मदाय पुनानमभि गायत। शिशुं न यज्ञैः स्वदयन्त गूर्तिभिः॥ ९.१०५.०१

तम्- तादृशम्। वः- यूयम्। सखायः- हे सुहृदः। मदाय- तृप्तये। पुनानम्- पूयमानम्। अभि- आभिमुख्येन। गायत- कीर्तयत। गूर्तिभिः- स्तुतिभिः। यज्ञैः- उपासनैः। शिशुं न- वत्समिव। स्वदयन्त- स्वादूकुर्वन्ति ॥१॥

सं वत्स इव मातृभिरिन्दुर्हिन्वानो अज्यते। देवावीर्मदो मतिभिः परिष्कृतः॥ ९.१०५.०२

मातृभिः- जननीभिः। वत्स इव- बाल इव। इन्दुः- क्लेदनशीलो रसः। हिन्वानः- प्रेरितः। समज्यते- सम्यक् सिक्तो भवति। देवावीः- देवरक्षकः। मदः- हर्षकरः। मतिभिः- ध्यानपूतभावनाभिः। परिष्कृतः- मण्डितः ॥२॥

अयं दक्षाय साधनोऽयं शर्धाय वीतये। अयं देवेभ्यो मधुमत्तमः सुतः॥ ९.१०५.०३

अयम्- एषः। दक्षाय साधनः- सामर्थ्यसाधकः। अयम्। शर्धाय वीतये- इन्द्रानुभवाय स्थितः। अयम्। देवेभ्यः- देवताभ्यः। मधुमत्तमः- अतिशयेन मधुरः। सुतः- निष्पन्नः ॥३॥

गोमन्न इन्दो अश्ववत्सुतः सुदक्ष धन्व। शुचिं ते वर्णमधि गोषु दीधरम्॥ ९.१०५.०४

इन्दो- क्लेदनशील रस। सुतः- निष्पन्नः सन्। सुदक्ष- शोभनसामर्थ्य। नः- अस्मान्। गोमत्- धेनुयुक्तं चिद्रश्मियुक्तम्। अश्ववत्- तुरगयुक्तं प्राणयुक्तम्। धनम्। धन्व- गमय। गोषु अधि- चिद्रश्मिषु। ते- तव। शुचिम्- शोधकम्। वर्णं- वरणीयं रसम्। दीधरम्- धारयामि ॥४॥

स नो हरीणां पत इन्दो देवप्सरस्तमः। सखेव सख्ये नर्यो रुचे भव॥ ९.१०५.०५

हरीणाम्- आकर्षणशक्तीनाम्। पते- पालक। इन्दो- क्लेदनशील रस। सः- तादृशः। देवप्सरस्तमः- अतिशयेन द्योतनशीलः। नर्यः- नरहितः। त्वम्। सख्ये- सौहृदे। सखेव- सुहृदिव। नः- अस्माकम्। रुचे- प्रकाशाय। भव ॥५॥

सनेमि त्वमस्मदाँ अदेवं कं चिदत्रिणम्। साह्वाँ इन्दो परि बाधो अप द्वयुम्॥ ९.१०५.०६

इन्दो- क्लेदनशील। अस्मत्- अस्मासु। सनेमि- सनातनं धर्मं कुरु। कं चित्- कञ्चित्। अत्रिणम्- सुखादिदुःखनिधनमदनशीलम्। अदेवम्- अन्धकारम्। द्वयुम्- द्वैतभावनम्। त्वम्। परि- परितः। साह्वान्- अभिभवन्। अप बाधः- अपबाधय ॥६॥